

Anna Navarro: «He arribat on he arribat perquè la paraula por la conec poc»

L'empresària olotina, vicepresidenta de NetApp ?companyia establerta a Silicon Valley?, és considerada la dona més influent del món en el sector tecnològic: "El darrer any no ha anat malament a les grans plataformes"

Anna Navarro. | Adrià Costa.

El desembre passat, una portada de la revista *Analytics Insight*, (<https://www.naciodigital.cat/noticia/213055/catalana-anna-navarro-dona-mes-influent-mon-tecnologia>) especialitzada en l'anàlisi de big data, va presentar l'empresària olotina Anna Navarro com la dona més influent del món en el sector tecnològic. Un fet que ha tingut un ampli ressò mediàtic. Però ja fa anys que Navarro -coneguda en l'àmbit professional com a Anna N. Schlegel- és reconeguda com un dels perfils més brillants de Silicon Valley.

Entrevistem Anna Navarro al jardí de l'Ateneu Barcelonès, aprofitant una de les seves estades a Catalunya. La vicepresidenta de NetApp, empresa dedicada a l'emmagatzematge de dades, és una persona empàtica i cordial. S'endinsa en els canvis que està experimentant el sector tecnològic, i parla dels conceptes d'èxit, fracàs i poder.

- No enyora viure entre volcans?

- I tant!

- I com es passa de la Fageda d'en Jordà a Silicon Valley?

- Vaig venir a estudiar filologia anglesa a la Universitat de Barcelona i després, al veure que hi havia molta gent, vaig passar a l'alemanya i vaig estar uns anys a la Universitat Humboldt de Berlín, a la zona de l'est, que era més assequible. No parlava gens l'alemany i em vaig haver d'esforçar moltíssim.

[noticiadiari]2/213055[/noticiadiari]

- Quins anys era això?

- Abans de la caiguda del Mur, a finals dels anys vuitanta.

- Una de les empresàries de Silicon Valley va estudiar a l'Alemanya de Honecker!

- Era allí quan hi havia Honecker, sí. La Humboldt era "la" universitat de Berlín est. Era una institució molt acreditada, impressionant. Ens van tractar molt bé, però també ens van "fitxar" molt i em sembla que devíem acabar en alguna llista... Però jo em sembla que he arribat on he arribat perquè la paraula por la conec ben poc.

Anna Navarro. Foto: Adrià Costa.

- I com connecta amb el món de les grans tecnologies?

- Perquè el 1992 vaig anar als Estats Units i vaig crear una empresa petita de traduccions i de datació cultural de productes. Vam tenir com a clients l'aeroport o l'empresa de texans Levi Strauss. Una de les tecnològiques fortes d'abans, Silicon Graphics, que feien els primers ordinadors, va contractar la meua agència per fer les seves traduccions. La persona amb qui jo tenia contacte em va dir que hi havia una empresa, CISCO, que volien crear un equip de traduccions. Es pensaven que fent traduccions es farien globals. Els vam dir que amb les traduccions no n'hi havia prou i calia fer altres coses, com obrir oficines, situar gent de vendes al Brasil, el Japó... Va ser a CISCO on vaig entrar en el món de l'enginyeria i els productes. Va sorgir aleshores el terme localització, que implicava posar-se en la pell del qui volies adreçar-te. Però com podia jo posar-me en la pell d'un japonès si no havia anat mai al Japó? I vam començar a viatjar, a entendre com els altres entenen els productes. Va ser una gran escola, amb moltes patacades, perquè jo era molt jove.

- I va fer estudis d'enginyeria.

- Els estudis d'enginyeria han estat els darrers trenta anys dins de les empreses. Si treballes a CISCO, per exemple, has de passar uns exàmens d'entrada. Els traductors són els qui entenen millor els productes. És una escola bestial.

[noticiadiari]2/204394[/noticiadiari]

- Ha viscut la crisi pandèmica des de Silicon Valley. Molts analistes han subratllat el fet que les big tech han estat les grans triomfadores de la pandèmia. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204394/josep-ramoneda-amazon-google-facebook-estat-grans-guanyadors-pandemia>) Els ha anat bé a vostès?

- Fa un any, estàvem molt neguitosos. En un primer moment, vam pensar que hauríem d'estar tancats a casa sis setmanes... Després vam veure que serien més setmanes, després que fins a l'estiu. Ara ja estem dient que tornarem a l'oficina el gener vinent. A NetApp som 11.000 i vam acordar que tots treballaríem des de casa. Però dins del col·lectiu hi ha situacions molt diferents,

com famílies asiàtiques que viuen amb els avis, persones amb nens petits, i ens vam inquietar. Però ens hem preocupat que tothom pogués comprar la taula per escriure o disposar de la cadira apropiada. El fet de poder-ho fer i d'estar tots en línia ha fet que la innovació hagi avançat moltíssim, pressionats també pels nostres clients.

- Expliqui'ns una mica a què es dedica NetApp.

- NetApp el que fa és emmagatzemar dades i el software per fer-ho als servidors o al núvol. Totes les empreses estan fent la seva transformació digital, necessiten més capacitat de dades i ens estan trucant moltíssim.

Anna Navarro: "A NetApp, la prioritat és que la gent estigui bé". Foto: Adrià Costa.

- Creu que les grans plataformes, els Amazon i Facebook, són els grans triomfadors de la crisi?

- La gent està a casa, passant hores amb Netflix, amb més hores a Facebook, buscant parella a través d'aplicacions, ensenyant els nens per Zoom... Als EUA, les perruqueries han estat tancades durant un any, s'han ajornat operacions als hospitals. Hem estat a casa tancats. Tothom ha comprat per Amazon perquè hi havia por d'anar a la farmàcia o entrar al supermercat. I el darrer any a aquestes grans plataformes no els ha anat malament, com tampoc a les empreses d'emmagatzematge de dades.

"Fa un any, vam dir que estaríem a casa sis

setmanes, ara ja parlem de tornar a les oficines el gener vinent"

- S'ha criticat aquestes grans plataformes per ser regressives quant a drets laborals. Aquests dies, es fa un referèndum a una planta d'Amazon a Alabama per si els treballadors es volen sindicalitzar. Vostè és vicepresidenta de NettApp, amb 11.000 persones ocupades. Estan sindicalitzats els seus treballadors?

- Jo no puc parlar d'Amazon. A NetApp la prioritat del nostre CEO és que la gent estigui bé. Es fan més trucades que mai, s'ha creat un servei per assegurar l'estabilitat emocional del personal, cada empleat pot parlar amb un psicòleg 25 cops a l'any. Als Estats Units, la setmana passada va ser la primera amb aules obertes. Els meus fills són tots universitaris i han estat tancats a casa. Una prioritat enorme de NettApp ha estat que cada responsable de grup s'assegures que la gent estigués bé.

- Què més han fet?

- Hem prohibit reunions els divendres, perquè els ulls acaben cansats. Si s'han necessitat ulleres de filtre blau, les hem comprades. Si es necessita una setmana per no fer res, es pot agafar. Hi ha molta mobilitat interna, es pot parlar amb persones d'altres equips. Hem passat molt de neguit. Hem de pensar també que als Estats Units no hem tingut només la pandèmia. Hi ha hagut molts casos de tirotejos; a Califòrnia va haver-hi tres mesos de greus incendis, amb el canvi climàtic; hem vist el moviment del Black Lives Matter. I els executius hem estat parlant molt de tots aquests temes.

- I tenen sindicats?

- No. Dins de NetApp no hi ha sindicats. Hi ha sindicats als Estats Units, hi ha el sindicat de camioners, de perruqueres, etcètera. Però dins de les empreses és tot molt fluid i l'empleat té molt de poder. Nosaltres no tenim sindicat, però, per exemple, tenim grups com el que porto jo de Dones TIC, i ajudem les dones en la seva carrera professional. Hi ha el grup de veterans, de gent que ha estat en guerres, i així és com estem estructurats. Aquests grups informen els executius sobre si no hi ha prou persones negres o asiàtiques. És una manera diferent d'organitzar-se.

- El big data també és una amenaça per als drets individuals?

- Ho pot ser. Tots som a Twitter o Facebook, que està canviant contínuament les dades de privacitat. Hem d'estar-hi molt a sobre. Sap greu per a la gent gran o pels que no han nascut en aquest món digital. Els grans bancs estan posant un seguit de mecanismes per evitar els robatoris de dades, que es produeixen.

Anna Navarro durant l'entrevista, feta al jardí romàntic de l'Ateneu. Foto: Adrià Costa.

- La privacitat està en perill?

- Ho està. Evidentment. Vam veure que durant la campanya electoral nord-americana es van robar les dades de la gent de Facebook. Cambridge Analytics va robar dades i molta gent que era partidària, posem per cas, de Bernie Sanders, va estar rebent publicitat de Trump. Per això, Mark Zuckerberg va haver d'anar al Congrés, tot i que no va contestar res. Per això hi ha molta gent sortint de Facebook, perquè entén que encara que posis trenta paràmetres de seguretat, et poden prendre les dades.

- És considerada la dona més influent del món de l'àmbit tecnològic. Com gestiona el triomf?

- Jo soc una persona que normalment faig el dinar a casa, tinc fills que em truquen cada dia per explicar-me els seus problemes i mantinc els amics de sempre. Jo vinc molt a Catalunya i la gent no sap qui soc. Tot i que rebo cada dia uns mil missatges extralaborals.

"Em sorprèn tanta divisió. En el procés electoral als EUA, les primàries comencen amb molts candidats fins que al final en queda un, els altres no els odien, els donen suport"

- De quin tipus?

- De gent que vol explicar-me un projecte, que em vinculi a una entitat, que demana ajuda per persones properes o que participi en un acte. Potser passo una hora al dia eliminant missatges perquè no tinc temps personal per contestar.

- Ha explicat aquests dies que només el 2% dels directius a Silicon Valley són dones. Ha notat el sostre de vidre?

- Sí, molt. Arribar a dalt és molt difícil. I per les dones ho és més perquè baixem el ritme quan tenim fills, i les estadístiques mostren que són les que encara fem la major part de les feines de casa i estem més a sobre dels deures dels fills. Jo tinc, a més, un fill que té una discapacitat i faig moltes hores de teràpia amb ell. Has de ser molt forta. Però també dono les gràcies als meus fills, que m'han entès i m'han donat suport perquè jo faci moltes altres coses.

- Des de Silicon Valley, com es contempla la situació econòmica i política als Estats Units?

- No m'agrada parlar de política.

*Anna Navarro: "A la zona de la badia de San Francisco som uns 1.300 catalans, que parlem cada dia".
Foto: Adrià Costa.*

- Ja ho sé.

- Estic contenta de veure reformes. Per exemple, li parlava del meu fill. De cop, la política de la nova administració l'afavoreix. Hi ha més programes i ajudes.

- Creu que el canvi que representa Joe Biden (<https://www.naciodigital.cat/noticia/214590/biden-enterra-era-trump-democracia-prevalgut>) es consolidarà? Els EUA poden experimentar unes reformes socials més de

fons?

- Bé, ja està passant. El programa de vacunació està anant a tot drap. I també es percep un descens del clima de crispació. Però els Estats Units estan molt dividits. No hi ha una gran majoria en favor del nou govern. Una mica menys de la meitat va votar per Donald Trump. Quan vaig venir amb l'avió, vaig estar parlant amb una hostessa de United i li vaig preguntar si tot l'equip estava vacunat. I em va dir que ella no es vacunaria perquè la seva religió no li ho permetia. Et trobes amb moltes coses així. El país és molt gran. Califòrnia, Nova York, Washington, són estats molt més liberals. Però n'hi ha d'altres que són molt conservadors.

- Es coneix la situació política catalana a Califòrnia?

- S'ha d'entendre que els Estats Units és molt gran. A la zona de la badia de San Francisco, som uns 1.300 catalans, que ens trobem sovint i parlem cada dia. Sempre diem que els catalans que viuen allí, el més ruc fa rellotges. Les persones que hi tenen tracte sí que coneixen Catalunya. Però, si parlem dels nord-americans en general, és diferent. Hi ha gent que confonen Catalunya amb el País Basc. Quan esmentes Barcelona s'identifica molt. Jo sempre dic que soc dels Pirineus, les muntanyes que separen Catalunya de França. Si tinc temps, ho explico. Si no, no. Els catalans de la badia expliquem que el català és una llengua com poden ser el francès o l'italià. Es coneix més Dalí i Gaudí.

- Ja sé que no li agrada parlar de política. Però s'ha explicat que en l'acte de recollida d'un reconeixement, va acabar una intervenció cridant "visca Catalunya lliure!".

- No vaig dir això. L'any 2018 em van donar el premi de Dona de Silicon Valley. Va ser un esdeveniment molt agradable, vaig pujar a l'escenari i vaig dir: "Bona nit i visca Catalunya!". Allò es va comentar bastant, però el que m'estranya és que no es pugui dir que soc catalana. La gent diu que és italiana o sueca, doncs jo estic encantada de ser d'Olot i de dir-ho.

"Perdre no és un problema, està bé, però perd ràpid. I aprèn perquè has perdut"

- Ha seguit el procés?

- Sí, segueixo les notícies i miro cada dia TV3. Em sorprèn tanta divisió. Si jo soc cap d'una empresa, el més important és que tothom vagi a la mateixa idea, no a trenta ni a cinc. Una mica el que va passar amb Biden i amb Trump. En el procés electoral als Estats Units, les primàries comencen amb deu o quinze candidats republicans i demòcrates, que van debatent fins que al final en queda un. Els altres no els odien, els donen suport. Jo ho vaig explicant per veure si s'anima algú a seguir aquesta idea.

Anna Navarro: "Entenc el poder de manera molt compartida". Foto: Adrià Costa.

- Creu que la dona, en general, té una altra concepció del poder? O en això no som tan diferents?

- Totes les persones entenen el poder de manera diferent. Abans, potser fa vint anys, pesava més la concepció de mantenir el control. Ara el poder té un funcionament més democràtic, més a través de fòrums en què la gent expressa més el que pensa. En el meu cas, jo vull que la gent del meu equip m'eduqui i m'informi, i entenc el poder de manera molt compartida. Evidentment, soc jo qui al final assenyalo per on anirem, però em deixo influir moltíssim.

- Creu que això és més habitual en la dona que en l'home?

- És el meu estil.

- És una persona d'èxit en una societat tan competitiva com la nord-americana. Tenim una imatge de la societat nord-americana de certa dialèctica entre "guanyadors/perdedors". Creu que és una societat on té més cost "perdre"?

- És una mentalitat molt diferent. Li diré que dins de NetApp tenim un lema que és que qualsevol a l'empresa pot ser un líder. No necessiten aprovació per engegar moltes iniciatives. Jo dic sovint que perdre no és un problema, està bé, però perd ràpid. I aprèn perquè has perdut. Jo he perdut a vegades, puc plorar un vespre, però l'endemà he de canviar el xip mental. He perdut perquè no m'he explicat bé, perquè he donat per garantit el finançament i no el tenia, pel que sigui. Però has de canviar de xip. Jo mai deixo que ningú em digui "I'm sorry". Això m'és igual. Potser no te n'has sortit, però continues sent la persona que ho va intentar i que acabarà tenint la resposta. Això dona molta força als professionals. Ser líder és donar oportunitats, suggerir altres vies de recerca, protegir el teu equip encara que cometi errades. Si veus que tornen a equivocar-se, t'has d'implicar més.

"Mai deixo que ningú em digui "I'm sorry". Això m'és igual. Potser no te n'has sortit però continues sent la persona que ho va intentar i que acabarà tenint la resposta"

- És una societat més dura que la societat europea amb els fracassos?

- Jo no hi crec en això dels perdedors. No en tinc. A mi em convé que els que treballem amb mi tots siguin uns cracs. La meva feina és que ells siguin els superestrelles. Jo no l'entenc el fracàs. No hi visc en aquest món. Quan tenia vint anys sí que hi pensava. Quan estava de cap de globalització a CISCO, sí que tenia molta por de fracassar i tenia atacs d'ansietat. Però després, en aquestes empreses, la gent no et deixa fracassar. T'ajuden. Si aprens i et deixes anar ajudant en com formular les coses millor, en aprendre a fer estratègia, en innovació, no fracasses. Evidentment, a vegades es fa fora gent que no ha pogut córrer com necessitem que corri. Però et donen moltes eines.

Anna Navarro. Foto: Adrià Costa.

- Es refereix a unes empreses en concret?

- Jo ara parlo d'algunes de les empreses més fortes del món, com Amazon o Google. Elles treballen perquè la gent tingui èxit. I si es dona suport a la gent, la gent es vol quedar.

- Està preparant algun projecte a Catalunya?

- Doncs, una cosa que m'agradaria comentar és que estic col·laborant amb una iniciativa que es diu Aula Magna Business School, que té una CEO catalana, Clara Lapiedra, que treballa per a formar dones d'empresa en temes d'estratègia, donant uns estris que no aprens a la facultat.

- Per què s'ha posat @annapallona en el seu compte de Twitter?

- Ah! M'agraden molt les papallones. Volen molt. Me'n recordo que abans dir que algú era una papallona tenia una connotació negativa. Però a mi m'agraden perquè poden influir molt en l'entorn.

- Però, són efímeres.

- Són efímeres, però nosaltres també.